

Les claus de La Laguna agiten la legislatura

L'equip de govern, integrat per tres formacions, assegura que ha cobert el 80% del pacte de legislatura

L'oposició remarca que Sils està paralitzat i que no s'han abordat solucions perquè pugui continuar avançant

Quart tinent d'alcalde (ICV-EUiA-E) Capgirem Sils-CUP-PA

Les indecisions de l'alcalde i la pressió de les forces polítiques que impulsaven la consulta van aixecar suspicàcies i acusacions

S'està gestionant la nova variant i es treballa per eixamplar la GI-555 i l'entrada i la sortida de Vallcanera

Podríem parlar de La divina comèdia de Dant o del Faust de Goethe, però a la comarca de la Selva qui realment va baixar als inferns va ser Pere Portes, o Porter, pagès de Tordera que mentre mirava de resoldre la situació generada per un deute familiar, a tocar de l'estany de Sils, es va trobar amb un dimoni que el va convidar a visitar els seus dominis, i allà es va trobar personatges rellevants i va poder complir les obligacions contractuals. La història de l'entrada a l'avèrn no és sinó la plasmació de la frisança generada a la comarca per un aiguamoll que fins al segle XIX va ser un focus de boires, pestilències, mortaldat i pestes, la qual cosa va provocar que el 1843 els alcaldes i rectors de Sils, Vidreres, Maçanet i Riudarenes anessin a trobar la reina Maria Cristina, que s'havia parat a l'Hostal de la Granota, per demanar-li la dessecació total de l'estany.

Si Pere Portes hi pogués tornar avui, no reconeixeria aquell poble recòndit i oblidat, ja que es trobaria amb una vila que ha superat els 6.000 habitants –en els darrers 30 anys, ha registrat un creixement brutal; el 1986 n'hi havia 2.058– i que és un dels centres de comunicacions més importants de la Selva: s'hi encreuen les carreteres que venen de la costa i de l'interior, l'estació de tren és de les més actives de la línia de rodalies i té l'aeroport a tocar. A més, malgrat que el setembre del 2012 va tancar Càrnies Vilaró, el creixement de la Puratos i la bona dinàmica del polígon industrial fan que mantingui baixos els índexs d'atur i que atregui noves famílies.

Amb tot, aquesta no ha estat una legislatura senzilla. El fet que la llista d'IDS-MES-IdSELVA encapçalada per Martí Nogué –en les eleccions anteriors havia guanyat per majoria absoluta– obtingués cinc regidors i que Nogué es veiés obligat a pactar amb Juli Garcia (ERC-AM) i Albert Miralles (ICV-EUiA-E); la mala relació entre el cap de l'oposició, Pere Mas (PDeCAT), i Nogué, i el paper ambivalent que ha tingut Capgirem Sils-CUP-PA (Albert Rossell), han provocat algunes situacions complicades i uns primers dos anys de retrets i desconfiances en què es va qüestionar la figura d'un alcalde acusat de tenir cops de geni i de ser poc empàtic amb l'oposició i les associacions del poble.

Nogué replica amb la feina feta i diu que s'han recepcionat les tres urbanitzacions del municipi –Vallcanera Park, les Comes i King Park, si bé d'aquesta última falta un petit tros–, que s'ha treballat per afrontar problemes de seguretat i convivència sorgits a Vallcanera Park, que s'està a punt d'inaugurar la nova biblioteca, que s'ha impulsat un projecte per arranjar el passeig i que s'ha rebaixat el deute del 74% al 16%: “Crec que com a municipi –assegura– tenim el futur ben encarat; el pacte de govern ha funcionat i hem posat les bases per avançar. La Generalitat està fent l'estudi de la variant, s'han impulsat els pressupostos participatius i continuem lluitant

perquè hi hagi una nova escola i un nou institut i hi hagi una solució efectiva per a la carretera GI-555.” L’optimisme de Nogué contrasta amb l’anàlisi de Pere Mas, el líder del PDeCAT, que assegura que Sils està paralitzat i que no hi ha projectes nous, i remarca que, després de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que obliga a enderrocar el supermercat Consum, “no s’han buscat solucions efectives”. “I ara, si es confirma la sentència, Sils tindrà a sobre una espasa de Dàmocles que haurem de pagar tots. Crec que el turisme a Sils s’ha d’aguantar sobre tres potes (els estanys, el museu de Can Claret i les cuineres), però no s’ha fet gairebé res per potenciar-les”, hi afegeix.

En aquest sentit, Albert Rossell, de Capgirem Sils-CUP, remarca que el seu grup es va presentar per dinamitzar un poble que dia rere dia va canviant de fisonomia. “El nostre projecte –puntualitza– implica crear un sentiment de pertinença a Sils perquè sorgeixin llaços entre els silencis de tota la vida i les persones nouvingudes, de manera que el poble entri en una dinàmica que superi l’estatus de ciutat dormitori i integri molts d’aquells veïns que, si bé és veritat que paguen l’IBI, tan sols venen aquí a la nit.” Per la seva banda, Juli Garcia, que és veí de les Comes –fa 13 anys que va decidir venir a viure a Sils i avui és regidor per ERC i tercer tinent d’alcalde–, assegura que a la seva urbanització “han arribat famílies de nova integració, joves amb nens i també jubilats”. “Han deixat la ciutat i estem treballant perquè s’integrin al poble, perquè la gent no marxi. Més ben dit: volem que es quedi. I la nostra visió de futur és aportar unes infraestructures municipals que sedueixin més els veïns, sobretot el jovent”, explica. Albert Miralles, regidor d’ICV-EUiA-E i quart tinent d’alcalde, té molt clar que, per tirar endavant aquest projecte, cal treure la carretera del centre de Sils, i en un moment com aquest, en què s’està gestionant la nova variant i es treballa per eixamplar la GI-555 i normalitzar l’entrada i la sortida de Vallcanera amb una rotonda llargament reivindicada, considera fonamental “pacificar el trànsit al seu pas per Sils, perquè talla el nucli urbà en dues parts”. “A més –continua–, cal reordenar l’espai i construir-ne un on la gent es pugui trobar, que doni centralitat al poble. Per això hem fet el projecte per reformar el passeig.”

Com els membres de la CUP, Miralles assenyala que cal cuidar el poble i revifar l’esperit participatiu, però la feina és titànica, i més en un indret com aquest, on el que es considera el principal atractiu turístic –els estanys– no és propietat de l’Ajuntament, sinó que està en mans de particulars, de l’Agència Catalana de l’Aigua i la Fundació la Pedrera, la qual cosa limita l’actuació del consistori a l’hora de prendre decisions. L’equip de govern assegura que s’han fet gestions amb l’ACA, la Fundació la Pedrera i la Fundació Emys de Riudarenes, i que des de fa mig any es treballa amb el Consell Comarcal per consensuar un pla d’actuació conjunt en què tothom sàpiga què ha de fer. Per ara, però, malgrat que tots els grups defensen la gestió acurada, i si pot ser pública, d’un espai que podria actuar com a reclam per a senderistes, turistes i ecologistes, els estanys han estat un dels punts d’enfrontament i polèmica. Petit, però, si ho comparem amb el que va passar els dies previs i posteriors al referèndum de l’1 d’octubre. Les indecisions de l’alcalde i la pressió d’una part de les forces polítiques que impulsaven la consulta van aixecar suspicàcies, acusacions encruades i una nit de gabinets llargs, la del divendres 29 de setembre, quan la desaparició de les claus del local i el canvi de bombins del pany van fer que comencés a córrer la brama que l’edil s’havia tirat enrere i que no es podria celebrar a La Laguna. Després de reunions i de pressions de tota mena, dissabte al matí, Nogué, acompanyat de Juli Garcia, va obrir la sala, i l’endemà la jornada va transcórrer amb normalitat. Les negociacions posteriors entre grups van estar a punt de consolidar una moció de censura que finalment no va prosperar perquè, en l’últim moment i defensant l’estabilitat del govern, ERC es va fer enrere. A Sils ha baixat la tensió, però queden temes pendents, com la construcció del nou institut. El departament dona allargues. La solució, en la pròxima legislatura.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 16-09-2018 Pàgina 26

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1467273-les-claus-de-la-laguna-agiten-la-legislatura.html>